

Πῶς εὐχαριστοῦμε τὴν Παναγία;

Τὴν Παναγία εὐχαριστοῦμε γιὰ ὄλες τὶς δωρεές της, πού προσφέρει σέ μᾶς· «ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν Σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον ἀναμέλλομεν ἐφύμνιον οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα».

Εὐχαριστοῦμε τὴν Παναγία, ὅταν ἀναγνωρίζουμε τὴ θέση της μέσα στὴν Ἐκκλησία. Εἶναι ἡ Θεοτόκος, ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού ἐγέννησε ἀσπύρως τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι Θεομήτωρ. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός γράφει: «**Θεοτόκον κυρίως καὶ ἀληθῶς κηρύττομεν τὴν Ἁγίαν Παρθένον, διότι ὅπως εἶναι Θεός ἀληθῆς ὁ ἐξ αὐτῆς γεννηθείς, ἔτσι καὶ ἀληθῆς Θεοτόκος εἶναι καὶ ἡ γεννήσασα τὸν ἀληθινὸν Θεόν**»!

Εὐχαριστοῦμε τὴν Παναγία, διότι μᾶς πρόσφερε ἓνα μοναδικό ἀνεκτίμητο δῶρο, τὴ σάρκωση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶρισε τὸ πάναγνο σῶμα της γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ἡ προσφορά της αὐτὴ εἶναι τὸ μεγαλύτερο δῶρο πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος!

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εὐχαριστεῖται, ὅταν προσευχομαστε γιὰ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ γιὰ ἐκείνους, πού εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεόν, μᾶς ζητᾷ νά προσευχομαστε γιὰ τὴν μεταστροφή τους στὸν Υἱὸ Της.

Εὐχαριστοῦμε τὴν Παναγία μέ ὕμνους, μεγαλυνάρια, λόγους καὶ ὕμνους δοξαστικούς, πού ἔχει καθιερώσει ἡ Ἐκκλησία, γιὰ νά δοξάσει τὸ ὑπερύμνητο Θεῖο Πρόσωπό Της. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός γράφει: «**Ἀληθινὰ δέν ὑπάρχει γλῶσσα ἀνθρώπου, μήτε ὑπερκόσμιος ἀγγελικὸς νοῦς, πού νά μπορεῖ ἐπάξια νά ὑμνήσει Ἐκείνη, μέ τὴν ὁποία μᾶς δόθηκε ἡ δυνατότητα νά θεωροῦμε καθαρά τὴ δόξα τοῦ Κυρίου**»!

Τό «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν Σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τήν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον...» πρέπει νά τό λέμε τακτικά καί τούς Χαιρετισμούς καί τίς Παρακλήσεις της.

Γιά νά εὐχαριστοῦμε τήν Παναγία, πρέπει νά πλησιάζουμε τόν Κύριον μέ ἀγάπη. Νά προσευχόμαστε πάντοτε. Νά Τόν δοξολογοῦμε καί νά Τόν ὑμνοῦμε μέ τήν καθαρή ζωή μας. Νά τηροῦμε τίς ἐντολές Του. Ὁ Υἱός της νά εἶναι ὁ ὁδηγός καί ὁ φάρος τῆς ζωῆς μας. Νά εἶμαστε ὑπάκουοι στό Ἅγιο θέλημά Του. Νά προοδεύουμε στήν πνευματική ζωή, γιά νά ἔχουμε καί πνευματική ἔνωση μέ τόν Θεό.

Πότε εἰσακούεται ἡ προσευχή μας πρός τήν Παναγία;

Ὅταν ἡ πίστη μας εἶναι ἀληθινή καί δέν παρασύρεται ἀπό ἀμφιβολίες στή Θεία βοήθεια. Ὅταν δέν ἐπηρεάζεται ἀπό τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς μας, ἀλλά μέ θέρμη ἐσωτερική καί μέ βεβαιότητα προστρέχουμε στή στοργική Μητέρα τοῦ Θεοῦ γιά τή βοήθειά της. Ἐκεῖνος, πού στηρίζεται ὀλοκληρωτικά στόν Θεό, δέν ἀμφιβάλλει γιά τή Θεία βοήθειά Του, δέν τρομοκρατεῖται ἀπό τόν κορωνοϊό, δέν δέχεται νά κάνει τά νέα ἀντίθετα ἐπικίνδυνα ἐμβόλια καί δέν φοβᾶται νά προσκυνήσει τήν ἀγία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ὅταν προστρέχουμε μέ ταπείνωση στήν Παναγία, δείχνουμε τήν ἀγάπη πρός τό Θεῖο Πρόσωπό της. Ὁ Θεός εὐλόγησε πλουσίως τήν Παναγία, καθ' ὅτι «ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ» (Λουκ. Α' 48). Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος δέν ὑπερηφανεύθηκε, πού κατέστη Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἀντιθέτως ταπεινώθηκε διαβιῶντας στή γῆ ταπεινά καί ἀπέριττα χωρίς τή δόξα τοῦ κόσμου. Τό φρόνημα τῆς ταπείνωσής της παραμένει παράδειγμα

πρός μίμηση, γιά νά αποφεύγουμε κάθε έγωιστική διάθεση τῆς ψυχῆς μας. Μόνο μιά ταπεινή προσευχή, μαζί μέ καθαρή ζωή, χωρίς έγωισμό, γίνεται δεκτή στόν Τριαδικό Θεό: «ἐπέβλεψεν ἐπί τήν προσευχήν τῶν ταπεινῶν καί οὐκ ἐξουδένωσε τήν δέησιν αὐτῶν» (Ψαλμ. ΡΑ΄ 18).

Όταν δείχνουμε ἀπεριόριστη ἀγάπη στό Χριστό, πού φαίνεται ἀπό τήν καθαρή προσευχή καί τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν Του, «ὁ ἔχων τάς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με» (Ἰωάν. ΙΔ΄ 21).

Εἶναι σημαντικό νά ἀγαποῦμε τόν Τριαδικόν Θεόν μας μέ ὄλη μας τήν καρδιά. Πόσο ἀγαποῦμε τόν Θεόν, φαίνεται ἀπό τό πόσο Τόν σκεπτόμαστε καί τηροῦμε τίς ἐντολές Του. Ὅσο περισσότερο ἀγαποῦμε τόν Θεόν καί Τόν τιμοῦμε μέ τή ζωή μας, τόσο περισσότερο ζοῦμε ἀληθινά ἐν Χριστῷ καί τιμοῦμε τήν Παναγία καί ὄλους τοὺς Ἁγίους. Ἔτσι ἡ προσευχή μας θά εἶναι εὐπρόσδεκτη καί θά εὐεργετηθοῦμε πλουσιοπάροχα μέ τίς Θεῖες δωρεές Του.

Καί τό σπουδαιότερο, **ὅταν ἔχουμε ὑπομονή** στίς θλίψεις **καί ἐπιμονή** στίς παρακλήσεις μας. Μέσα στίς θλίψεις δοκιμάζεται ἡ πίστη μας πόσο ἀνθεκτική εἶναι στούς ἀνέμους τῆς ἀμφιβολίας καί τῆς ὀλιγοπιστίας «τό δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν» (Ἰακ. Α΄ 3).

Ἡ ὑπομονή γίνεται γέφυρα ἔνωσης μας μέ τόν Θεόν, γιά νά εἰσακουσθεῖ ἡ προσευχή μας. Ἄνθρωποι μέ ὑπομονή εἶναι ἐκεῖνοι, πού ἔχουν διαπεράσει ἀπό πολλές θλίψεις στή ζωή τους καί εἶναι ἀνθεκτικοί στούς πειρασμούς. Ἡ δυνατή πίστη τους εἶναι στήριγμα στά δεινά τῆς ζωῆς τους.

Νά ὑπάρχει θερμή προσευχή, πού νά συγκλονίζει τήν καρδιά μας ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό. Μιά προσευχή, πού ἔχει δείγματα ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης καί ἀφοσίωσης στόν Θεόν, γίνεται δεκτή καί εὐάρεστη. Ἡ προσευχή μᾶς βοηθεῖ νά ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τά πάθη μας καί ἀπό κάθε κακή ἐπιθυμία μας. Ἡ καθαρή προσευχή δείχνει πόσο ἀγαποῦμε τόν Θεόν. Μιά θερμή προσευχή, πού βγαίνει μέσα ἀπό καθαρή καρδιά, εἰσακούεται ἀπό τόν Θεόν.

Ανάγκη είναι νά συνεργεί μέ τήν προσευχή καί ἡ νηστεία, διότι λέγει ὁ Κύριος: «**τοῦτο δέ τό γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μή ἐν προσευχῇ καί νηστεία**» (Ματθ. 12' 21).

Ἡ προσευχή καί ἡ νηστεία πρέπει νά συμπορεύονται, γιά νά ταπεινώνουν τό σῶμα καί τήν ψυχή. Ἡ νηστεία χρειάζεται γιά τήν πάλη ἐναντίον τῶν δαιμόνων καί τῶν σαρκικῶν παθῶν. Ἡ νηστεία δυναμώνει τήν ψυχή στίς ἀρετές καί ἐνισχύει κατά πολύ τήν προσευχή, μέ ἀποτέλεσμα νά ἀνυψώνεται πιό εὐκόλα ὁ νοῦς μας στόν Θεόν.

Νά ὑπάρχει εἰλικρινής μετάνοια, πού νά φανερώνει τήν ἐσωτερική συντριβή τῆς καρδιάς μας καί τή μεταστροφή μας πρός τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ μετάνοια ἐκδηλώνεται στήν ταπεινή ψυχή, πού διψᾷ γιά τή συγχώρεση τῶν ἀμαρτιῶν της καί δέεται μέ δάκρυα γιά τή σωτηρία της. Ἡ ἐσωτερική μετάνοια τοῦ ἀνθρώπου ὀδηγεῖ στό νά προκαλέσει τήν εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ πρός βοήθειά του. Ἡ μετάνοια δέν ἀνορθώνει μόνο τήν πεσμένη ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἀμαρτία ἀλλά καί τήν πεσμένη ζωή του ἀπό τά λάθη, τά δεινά καί τίς θλίψεις του.

Πότε δέν εἰσακούεται ἡ προσευχή μας;

- ✓ Ὅταν κάνουμε ἀμαρτωλή ζωή καί δέ μετανουοῦμε.
- ✓ Ὅταν ἔχουμε κακία καί δέ συγχωροῦμε.
- ✓ Ὅταν ἔχουμε ὑπερηφάνεια, κατάκριση καί ἐγωισμό.
- ✓ Ὅταν ὑπάρχει μέσα μας ὀλιγοπιστία (π.χ.ὁ φόβος γιά τόν κορωνοϊό, πού ὀδηγεῖ νά ἐκκλησιαζόμαστε μέ ἀποστάσεις καί μάσκες στό Ναό καί νά μή ἀспаζόμαστε τίς ἱερές Εἰκόνες)...
- ✓ Ὅταν ξεχνοῦμε τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ.
- ✓ Ὅταν δέν εἶναι γιά τό συμφέρον τῆς ψυχῆς μας.

Ἡ Παναγία μᾶς δείχνει τό δρόμο πρός τόν Οὐρανό, γιά νά τόν ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς, ὥστε νά γίνουμε ἄξιοι τῆς ἀγάπης Της. Ὅπως ἐμεῖς παρακαλοῦμε τήν Παναγία γιά τή δική μας βοήθεια, τό ἴδιο παρακαλεῖ καί Αὐτή τόν Υἱό της γιά τή δική μας σωτηρία. Ἄς μή τή στενοχωροῦμε.

(Ἐπανεκδοση Ἱ.Μονῆς Ἀγ.Σκέπης, Πάνιον Ὅρος.)